

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥
 विशुद्धमनसोदांताः श्रद्धादमसमन्विताः ॥ अनसूयवो विक्रोधाः साधवो वीतमत्सराः ॥ ३६ ॥ त्यक्तमानमदक्रोधा धर्मज्ञा द्विजसत्तमाः ॥ सब्रह्मचर्यगोत्रतेत
 स्य ख्यात्वा परस्परं ॥ ३७ ॥ कुटीं प्रवेशयामासुः क्षुधा र्त्तमतिथितदा ॥ इदमर्थ्यचपाद्यं च बृषी चैयंतवानघ ॥ ३८ ॥ शुचयः सक्तवश्चेमे नियमोपार्जिताः प्रभो ॥
 प्रतिगृहीष्वभद्रं ते मया दत्ता द्विजर्षभ ॥ ३९ ॥ इत्युक्तः प्रतिगृह्णत्यथ सक्तूनां कुडवं द्विजः ॥ भक्षयामास राजेंद्र न चतुष्टिं जगाम सः ॥ ४० ॥ स उच्छ्वत्सि स्तं प्रेक्ष्य क्षु
 धापरिगतं द्विजं ॥ आहारीं च न यामास कथं तुष्टो भवेदिति ॥ ४१ ॥ तस्य भाया ब्रवीद्वाक्यं मद्भागो दीयतामिति ॥ गच्छ त्वेष यथाकामं परितुष्टो द्विजोत्तमः ॥ ४२ ॥
 इति ब्रुवतीतां सार्धवीं भार्यां स द्विजसत्तमः ॥ क्षुधा परिगतां ज्ञात्वा तान्सक्तून्नाभ्यनंदत ॥ ४३ ॥ आत्मानुमानतो विद्वान्सतु विप्रर्षभस्तदा ॥ जानन् वृद्धां क्षुधा
 तां च श्रांतां ग्लानां तपस्विनीं ॥ ४४ ॥ लगब्धिभूतां वेपंतीं ततो भार्यामुवाच ह ॥ अपिकीटपतंगानां ऋगाणां चैव शोभने ॥ ४५ ॥ स्त्रियोरक्ष्याश्च पोष्याश्च न त्वेवं
 वक्तुमर्हसि ॥ अनुकंप्यो नरः पत्यापुष्टोरक्षित एव च ॥ ४६ ॥ प्रपतेद्यशसो दीमात्सचलोकान्न चाप्नुयात् ॥ धर्मकामार्थकार्याणि शुश्रूषा कुलसंततिः ॥ ४७ ॥ दा
 रेष्वाधीनो धर्मश्च पितृणामात्मनस्तथा ॥ न वेत्ति कर्म तो भार्यारक्षणे यो क्षमः पुमान् ॥ ४८ ॥ अयशो महदाप्नोति न रकांश्चैव गच्छति ॥ इत्युक्ता सा ततः प्राह धर्मार्थौ
 नौ समौ द्विज ॥ ४९ ॥ सक्तुप्रस्थचतुर्भागं गृहाणे मंप्रसीद मे ॥ सत्यं रतिश्च धर्मश्च स्वर्गश्च गुणनिर्जितः ॥ ५० ॥ स्त्रीणां पतिः समाधीनं कांक्षितं च द्विजर्षभ ॥ क्र
 तुर्मातुः पितुर्वीजं देवतं परमं पतिः ॥ ५१ ॥ भर्तुः प्रसादान् नारीणां रतिपुत्रफलं तथा ॥ पालनाद्विपत्तिस्त्वं मे भर्ता सि भरणाच्च मे ॥ ५२ ॥ पुत्रप्रदानाद्वरदस्तस्मात्स
 क्तून्प्रयच्छ मे ॥ जरापरिगतो वृद्धः क्षुधा र्त्तो दुर्बलो भृशं ॥ ५३ ॥ उपवासपरिश्रान्तो यदा त्वमपि कर्षितः ॥ इत्युक्तः स तया सक्तून्प्रगृह्य देवं चोब्रवीत् ॥ ५४ ॥ द्विज
 सक्तूनि मान्भूयः प्रतिगृहीष्वसत्तम ॥ स तान्प्रगृह्य भुक्त्वा च न तुष्टिं मगम द्विजः ॥ तमुच्छ्वत्सि रालक्ष्य ततश्चितापरोभवत् ॥ ५५ ॥ पुत्रउवाच सक्तूनि
 मान्प्रगृह्य त्वं देहि विप्राय सत्तमः ॥ इत्येव सक्तूनां तं मन्येतस्मादेतत्करोम्यहं ॥ ५६ ॥ भवान्हि परिपाल्यो मे सर्वं देव प्रयत्नतः ॥ साधूनां कांक्षितं यस्मात्पितुर्वृद्धस्य पाल
 नं ॥ ५७ ॥ पुत्रार्थो विहितो त्वेष वार्धके परिपालनं ॥ श्रुतिरेषा हि विप्रर्षे त्रिपुलोकेषु शाश्वती ॥ ५८ ॥ प्राणधारणमात्रेण शक्यं कर्तुं तपस्त्वया ॥ प्राणो हि परमो धर्मः
 स्थितो देहेषु देहिनां ॥ ५९ ॥ पितो वाच अपि वर्षसहस्री त्वं बाल एव मतो मम ॥ उत्पाद्य पुत्रं हि पिता कृतकृत्यो भवेत्सुतान् ॥ ६० ॥